

שולה חן:

**„למכור את הגבס
לפלאטון שרון!“**

הזמרת שולה חן שברה את חיד קבל עם, עדה וטלוויזיה, כשהופיעה לפני שבועיים עם משתתפי „בר-נשים וחלומות“ בתוכנית „שעה טובה“.

לשולה היה המזל לשבור את חיד במקום הנכון — לא רק שנכח באולפן רופא אורטופד שהחזיר לה מיד את העצם למקומה, נכח שם גם הפסל יעקב אגס, שבא להתראיין אצל מני פאר. אגס שלף מיד עט, צייר לשולה על הגבס וחתם עם הקדשה אישית.

שודה, מה את מתכוונת לעשות עם הגבס אחרי שיסירו אותו?

הגבס של אגס זה לא סתם גבס. אחרי שאסיר אותו יקראו לו הגבס של שולה חן ויתלו אותו במוסיאון לאמנות מודרנית בניו-יורק. לדעתי הגבס הזה עומד להפוך יצירת-המאה. כבר התקשרו אלי אמנים, שביחד עם הרופאים ינסרו את הגבס באופן כזה שלא תיפגע שלמות היצירה. אחרי שיסירו אותו אנחנו נמסגר אותו בהתאם ונמכור אותו לפלאטון שרון.

אבי עוז:

**„לפתוח כל שיעור
ולהזכיר את בירזית!“**

אוניברסיטת בירזית עדיין סגורה. שעריה נעולים על מנעול זבוח ומעונות הסטודנטים ריקים. באוניברסיטה העברית בירושלים התקינו חברי „קסטל“, ח' תנועה הימנית-קיצונית ובראשם צחי הנגבי וישראל כץ, מרצים וסטודנטים חברי ועד-הסולידריות עם אוניברסיטת בירזית. מרבית הסטודנטים והמרצים בישראל אדישים לסגירת מוסד אקדמי בתואנה פוליטית. רק יוצאי-דופן אחדים, ובתוכם המרצה לתיאטרון באוניברסיטת תל-אביב, ד"ר אבי עוז, פותחים כל שיעור בציון העובדה שאוניברסיטת בירזית מושבתת בעל-כורחה. שאלתי את אבי עוז:

איך אתה מרגיש כשאוניברסיטת בירזית סגורה מאונס?

לא טוב. קראתי לעמיתי, אנשי הסגל האקדמי, וביקשתי מהם לא לפתוח שיעור מבלי להכריז על העובדה שלא מתקיימים לימודים בבירזית.

כמה נענו לקריאתך?
מעטים.

איך הגיבו הסטודנטים?

בהתלהב, אולי ביגלל ההלם, לא אמרו כלום. כעת קוראים לעברי קריאות, ומשבע לשבוע הקריאות יותר קיצוניות.

מה עוד אתה עושה למען פתיחת ה-אוניברסיטה?

הקמנו קבוצת אקדמאים מאוניברסיטת שונית בארץ, את ועד הסולידריות. הכרזנו על פתיחת אוניברסיטת בירזית ואף נתנו הרצאות לסטודנטים בבירזית בירור שלים.

ארגנו עצרת מחאה במיסגרת קמפוס באוניברסיטה העברית. זה היה מוצע. למדתי להעריך את הימין של אוניברסיטת תל-אביב — מגיעה להם מדליה כשמשווים אותם עם פראים כמו ישראל כץ וצחי הנגבי, שההתנהגות שלהם לא יכולה שלא להזכיר סטודנטים באוניברסיטת במרכז-אירופה בשנות השלושים.

אלוהים אדירים! הרי מדובר באוניברסיטה המחנכת אדם לנהל ויכוח, לשמוע ולהשמיע. אך צחי הנגבי וחבריו מטרטם אחת — לפוצץ כדי שלא לשמוע.

עמוס עוז:

**„לא לפוצץ בתים
מעמים מעשיים!“**

חיילי-צה"ל מפוצצים בתים בבית-צחור, ואיש אינו פוצה את פיו. גם לא אנשי-הרוח. פניתי אל הסופר עמוס עוז ושאלתי אותו:

והמשכיל בעת ההיא ירום?
לא, בהחלט לא!

מדוע, אם כן, אינך מרים קול-יצעקה, מדוע אינך אומר דבר?

לא טוב לפוצץ את הבתים האלה מטעמים עקרוניים וגם מעשיים. את הטעמים האלה אני עומד לפרסם במאמר מפורט, שאפרסם בקרוב. לא אשב בשקט ולא אעבור בשתיקה על פיצוץ בתיהם של אנשים.